

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Séta a dráguló városban*

Forrás:

Magyar Tőzsde

Bp

1924. 1. 11.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helvszám

Séta a dráguló városban

Új, érdekes információk a Magyar Tőzsde számára

A legutóbbi időben megint a drágaság az a téma, amelyről a legtöbb szó esik még a nem éppen szegény lakosság köreiben is. Miután maga a pénzügyminiszter kijelentette, hogy a mezőgazdasági produktumok drágábbak s az ipari cikkek olcsóbbak lesznek, sok élelmes ember — úgy látszik — már jóelőre levonja a konzekvenciát és egyszerűen — drágít, bár a stabil korona még nem a perfektumok közé tartozik. Viszont néhány meglepő fölvilágosítást is kaptunk, amely kevésbé sívár perspektívát mutat.

A séta, melynek az eredményei alább és következő lapszámainkban a *Magyar Tőzsde* olvasói elé tárulnak, a központi vásárcsarnokban kezdődött. Aki régen nem járt ezen a helyen, az szinte megdöbbenőnek találja a hatalmas csarnokot, annyira megfogyott a látogatók száma. Persze, azért nem üres, sőt korán reggel csak-úgy rajzik belé az asszony nép.

Mihelyt azonban közéljük vegyül az ember és gondosan figyelni próbál, lépten-nyomon észreveszi, hogy a nők sokja szinte csak kóvályog az árusok körül *anélkül, hogy a vásárlásra rá tudná magát szánni*. Nézik az árakat, kérdeznak egyet-mást, azután szomorú arccal fordulnak el, vagy legföljebb kis részét veszik meg annak, amire szükségük volna.

Véletlenül találkoztam a húsárusok előtt K. L. miniszteri tanácsos özvegyével, aki így beszélt:

— Jól teszik, ha ide jönnek, de az ország sorsának intézői is benézhetnének olykor egy

ilyen csarnokba, mert itt igazán láthatják, hogy *milyen a város élete*. Tudja, én valóban csöndes, nyugodt asszony vagyok és panaszkodni se igen szoktam, de ezt már aligha lehet kibírni. Az értelmes és jószemű csarnoki látogatót talán az bántja leginkább, hogy becsületes okok nélkül való drágulást is mindjobban tapasztal. *A szemünk láttára*, percek alatt is emelkedik az ár. Nézze például a tojást. Az egyik régi ismerősöm, aki itt kereskedik, nevetve mesélte, hogy milyen jó üzlet most a tojás csempészet, amely pár hét óta háromszorosára emelkedett. Ma délelőtt újra drágult.

— Másfél hete még csak ötszáz korona volt a tojás ára, — az igaz, hogy az Árvizsgáló-Bizottság hivatalos jelentésében. Ezt a bizottságot a kutya se respektálja. Olvastam, hogy a rendeletek szerint a termelő nem követhet el árdrágítást. De a *viszontárús* se drágító — így mondja —, csak a túlnagy termelőárhoz csapja a maga üzleti hasznát. Figyeltem és majdnem valamennyi árucikknél egyforma a tapasztalásom. A rendes, jó alma ára például ünnep előtt felszökött tizennyolcezer koronára kilogrammonként. Lehetett kapni nyolcezerért is külföldi almát, de az csak rövid ideig tartott. Nem lehetett többet hozni. *Még rosszabbul áll a fontosabb élelmiszerekkel*.

Jellemző, amit a *vásárpénztárban* hallottunk. Tavaly ilyenkor 900-nál több mézárósüzlet volt nyitva a fővárosban és most 600-nál kevesebb. A pesti háziasszonyok túlnyomó részének nem telik a húsrá.

Majdnem húsz pék is bezárta a boltját. Már kenyérré sem telik úgy, mint három hónappal ezelőtt. Az élelmiszerek ára négy hónap alatt kétszeresére nőtt s a rendszabályok, az Árvizsgáló-Bizottság intézkedései bizony kissé megkéstek.

A detektívtestület egyik főfelügyelője a következőket mondotta el:

— Mindenféle üzletben meg kell fordulnom és az ellenőrző utak tanúsága szerint *az a leg-sujtöbb drágaság, amelyik Budapest gyomrát terheli*. Nem csodálom, hogy a miniszteri tanácsosné keserűen panaszodik, hiszen épp mai jelentésemben foglaltam egy csomó hiteles új számot, amely érthetővé teszi a siránkozást. A legolcsóbb vegyes zöldség kilója ezerkétszáz korona. A vaj kilója harmincezer. A disznósír kilója tizennyolcezer. A libasír huszonötezer korona.

A mézárósok már csonttal együtt adják a marhahús kilóját tizenhétézer koronáért, de az elsőrendű marhahúsért húszezernél többet is elkérnek. Gyöngébb minőségű halat árusítanak tizenötezer koronáért. Az én tapasztalásom szerint nem az a főbaj, hogy minden drágul, hanem az, hogy a pestiek túlnyomó része *nem tud eleget keresni*, úgy mint — teszem azt — Bécsben. A leszállított koronakurzust pedig nagyon is előrelátón eszkomptálták. Tavaly december elején tizenkétezer korona volt a liba kilója, ma épp huszonnégyezer. Ebben az egy adatban — mint mondani szokás — benne van minden.